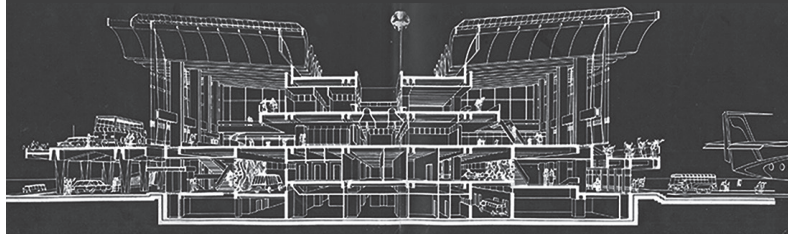




**IN MEMORIAM  
GABRIEL CRISTEA  
1931-1998**



**Daniela RĂDULESCU-ANDRONIC,**  
Prof. dr. arh. / Prof. PhD Arch.  
andronic2012@yahoo.com

**Adrian SPIRESCU,**  
Prof. dr. arh. / Prof. PhD Arch.  
arhitectspirescu@yahoo.com

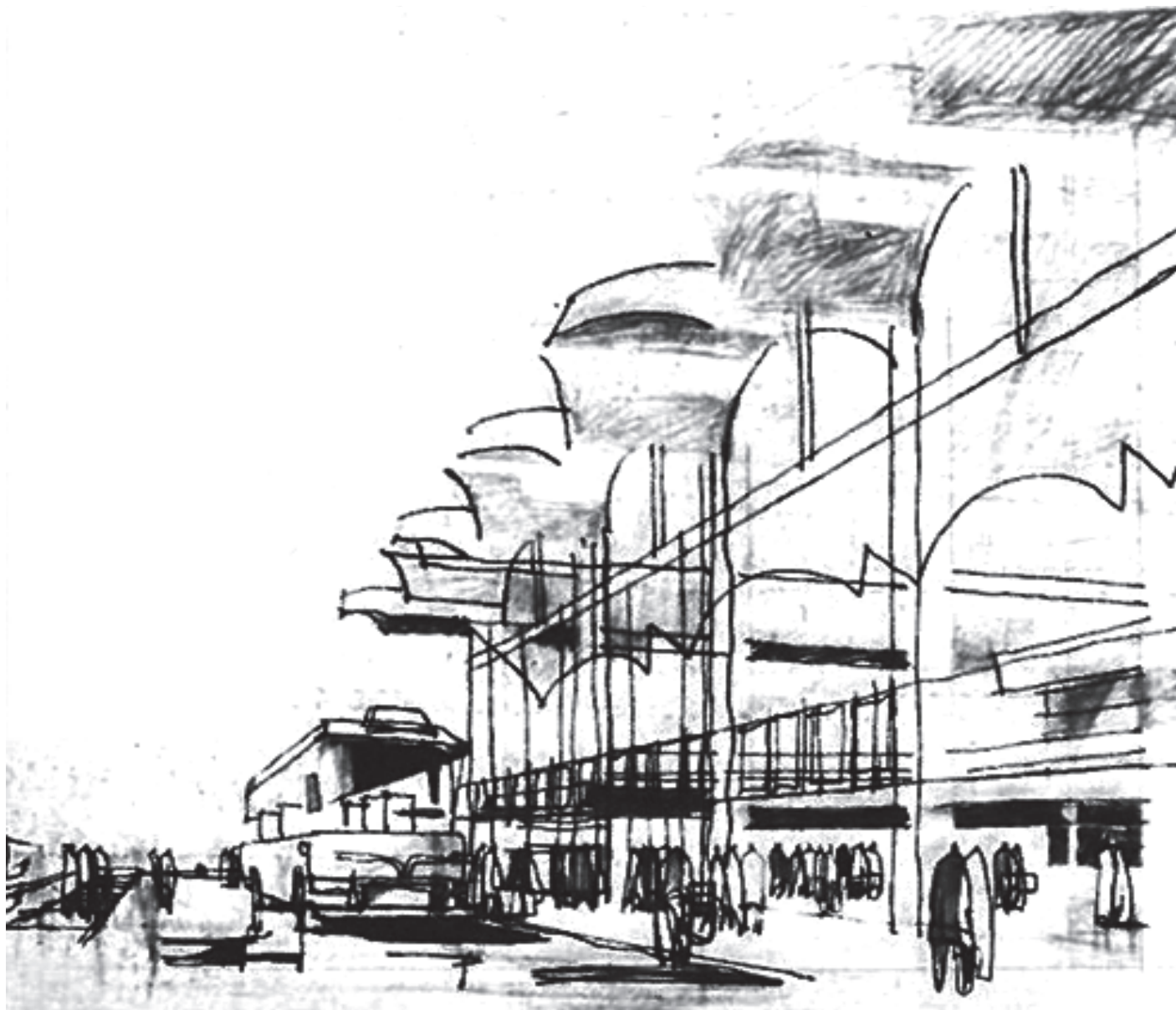
**Ion Dan TEODORESCU,**  
Lector dr. arh. / Assist. Prof. PhD Arch.  
teo\_doina@yahoo.com

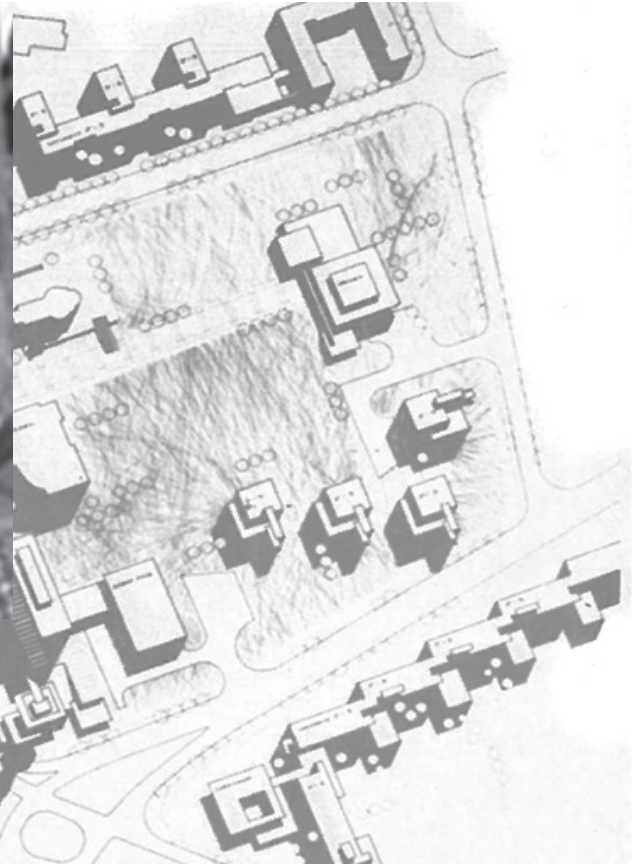
**Alexandra CHILIMAN JUVARA,**  
Arhitect / Architect  
juvara@clicknet.ro

**Lucian GHIȘE,**  
Arhitect / Architect  
aldconstruct@gmail.com

**Răzvan LUSCOV,**  
Conf. dr. arh. / Assoc. Prof. PhD Arch.  
rluscov@yahoo.com

**Dana CHIRVAI,**  
Prof. dr. arh. / Prof. PhD Arch.  
aldconstruct@gmail.com





## Listă selectivă de lucrări / *A Selective List of Works*

- **Studii / *Education***
- **Concursuri / *Contests***
- **Proiecte / *Projects***
- **Publicații / *Printed works***

## Studii / Education

iunie 1957	- DIPLOMA in Arhitectură generală	June 1957	- DIPLOMA in General architecture
1957-1959	- Arhitect stagiar ICSOR, str. Nicolae Filipescu nr. 53-55	1957-1959	- Intern Architect ICSOR Str. Nicolae Filipescu no. 53-55
1959	- Asistent IAIM București	1959	- Teaching Assistant I AIM Bucharest
1972	Teză de Doctorat: Proiectare și construcții de gări aeriene. Îndrumător: prof. Ascanio Damian	1972	PhD Thesis: Design and building airports Coordinator: Prof. Ascanio Damian
1981-1989	Decan al Institutului de Arhitectură Ion Mincu	1981-1989	Dean of the Institute of Architecture "Ion Mincu"

## Concursuri / Contests

Sistematizare Mamaia Litoral (1957) – <i>Mențiune</i>	<i>Planning of Mamaia seaside (1957) – Mention</i>
Sistematizare Piața și Teatru, Craiova (1958) – <i>Premiul II.</i>	<i>Planning of the Square and Theater, Craiova (1958) – 2<sup>nd</sup> Prize</i>
Sistematizare Piața Unirii, Iași (1958) – <i>Premiul I</i>	<i>Planning of Unirii Square, Iași (1958) – 1<sup>st</sup> Prize</i>
Sistematizare Piața Civică, Ploiești (1959) – <i>Premiul II</i>	<i>Planning of the Civic Square, Ploiești (1959) – 2<sup>nd</sup> Prize</i>
Sistematizare Piața Unirii, București (1959) – <i>Premiul III</i>	<i>Planning of Unirii Square, Bucharest (1959) – 3<sup>rd</sup> Prize</i>
Sistematizare Centru cultural-administrativ, Timișoara (1962)	<i>Planning of the Cultural-Administrative Center, Timișoara (1962)</i>
Sistematizarea unui cartier de locuit (1964) – <i>Premiul I</i>	<i>Planning of a residential district (1964) – 1<sup>st</sup> Prize</i>
Sistematizare Piața Unirii, Focșani (1967) – <i>Mențiune și premiul III</i>	<i>Planning of Unirii Square, Focșani (1967) – Mention and 3<sup>rd</sup> Prize</i>
Sistematizare Stațiunea Midia (1969) – <i>Mențiune</i>	<i>Planning of Midia Resort (1969) – Mention</i>
Sistematizare Centru Hunedoara (1971) – <i>Premiul I</i>	<i>Planning of the Hunedoara central area (1971) – 1<sup>st</sup> Prize</i>

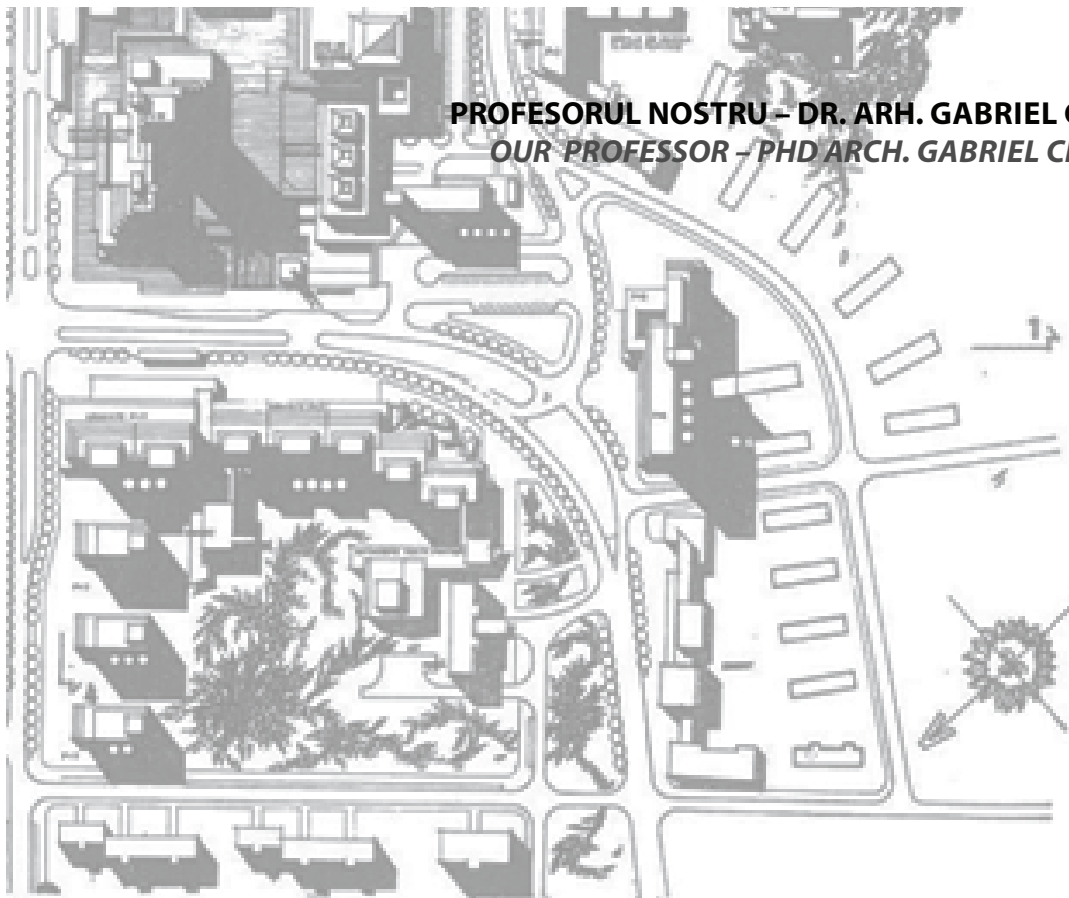
## Proiecte (Listă selectivă) / *Projects (Selective list)*

Restaurantul Albatros, Mamaia	<i>"Albatros" Restaurant, Mamaia</i>
Școală 25 de clase - Proiect tip	<i>School with 25 classrooms - Model project</i>
Sală de festivități, 400 de locuri - Proiect tip	<i>Festivities room with 400 seats - Model project</i>
Complex ONT Mamaia	<i>ONT Mamaia Complex</i>
Vile speciale, Eforie	<i>Special villas - Eforie</i>
Complex Centru	<i>Centru Complex</i>
Complex Eforie II.	<i>Eforie II Complex</i>
Complex locuințe Cartierul Jiului, București	<i>Apartment buildings Jiului District, Bucharest</i>
Complex locuințe Circ, București	<i>Apartment buildings Circus District, Bucharest</i>
Aeroportul internațional București Otopeni (1968-1970) - Premiul UAR 1969.	<i>Bucharest Otopeni International Airport (1968-1970) – UAR 1969 Prize</i>
Palatul Adunării Populare din Khartoum, Sudan. (1978). Colectiv Cezar Lăzărescu, Gabriel Cristea, Dinu Gheorghiu, Gabriel Tureanu	<i>Palace of the People's Assembly in Khartoum, Sudan (1978). Team: Cezar Lazarescu, Gabriel Cristea, Dinu Gheorghiu, Gabriel Tureanu</i>
Palatul Sporturilor și Culturii – Premiul Uniunii Arhitecților (1975)	<i>Palace of Sports and Culture – Prize of the Union of Romanian Architects 1975</i>
Ambasada Chineză, București (1977)	<i>Chinese Embassy, Bucharest (1977)</i>
Ambasada României, Beijing (1977)	<i>Romanian Embassy, Beijing (1977)</i>
Biblioteca Națională	<i>National Library</i>
Turnul de Televiziune (1981). Colectiv Cezar Lăzărescu, Gabriel Cristea	<i>Television Tower (1981). Team: Cezar Lăzărescu, Gabriel Cristea</i>

## Publicații / *Printed works*

Gabriel Cristea, *Arhitectura locuinței contemporane*, Editura Meridiane, 1973

Cezar Lăzărescu, Gabriel Cristea, Dinu Gheorghiu, Anca Borgovan, *Arhitectura românească contemporană*, Editura Meridiane, 1972 - Premiul UAR 1972



**PROFESORUL NOSTRU – DR. ARH. GABRIEL CRISTEA /  
OUR PROFESSOR – PHD ARCH. GABRIEL CRISTEA**



**Cuvinte cheie:** vocație, stil, memorie, identitate, comunicare, dialog, continuitate

**Keywords:** vocation, style, memory, identity, communication, dialogue, continuity

### **Daniela RĂDULESCU ANDRONIC**

O publicație de arhitectură trebuie să fie în esență, un mediator între practica de proiectare și teoria/cercetarea în specialitate.

De la prima apariție a revistei ARGUMENT, în anul 2009, ne-am propus o incursiune în domeniul sensibil al profesiei noastre, structurată pe înțelegerea a trei criterii principale: repere, priorități și limite.

*An architecture publication must essentially be a mediator between design practice and specialty theory/research.*

*From the first issue of the "ARGUMENT" magazine – in 2009 – we wanted an incursion in the sensitive field our profession, structured on understanding 3 main criteria: landmarks, priorities and boundaries.*

Experiența acumulată în perioada celor 6 ani ne-a îndreptățit să analizăm acum problema noastră fundamentală și anume – modelul specific de educație și formare în arhitectură.

În acest sens, există în continuare o suită de dileme:

- Reprezintă formarea în arhitectură un model de continuitate în timp sau de conjunctură?
- Se bazează școala de arhitectură pe tehnică sau pe artă? De fapt, bineînțeles, pe amândouă, dar în ce proporție? sau:
- Este învățământul de arhitectură un învățământ destinat doar elitelor?

Răspunsurile la aceste întrebări care ne preocupă dintotdeauna se pot reformula în funcție de câteva fenomene actuale:

- experiența europeană a programelor de cooperare educativă în arhitectură;
- explozia proiectării pe calculator, care estompează limita dintre materie și informație sau repune în discuție modalitatea de concepție a spațialității carteziene;
- faptul că noua societate ne impune alte necesități: dispar parțial programele, temele clasice. Apare modelul interdisciplinar, modelul hibrid, experimental etc.

În programul sesiunii actuale se remarcă o serie de lucrări care își propun să comenteze:

- *un nou model de pedagogie,*
- *educația “non-formală” sau*
- *transarhitectura.*

În esență, o școală performantă nu se structurează doar pe metode, concepte, programe sau strategii. Ea se dezvoltă și se impune prin **vocația personalităților, profesorilor** care participă efectiv la evoluția sa, pe un traseu de **continuitate**. Suntem un mic grup de arhitecți, cadre didactice sau profesioniști care dorim să evocăm amintirea și activitatea profesorului doctor arhitect GABRIEL CRISTEA.

*The experience gathered during these 6 years has enabled us to analyze now our fundamental problem, that is – the specific architecture education and training model.*

*To this purpose there are still a number of dilemmas, among which:*

- *Is architecture training a model of continuity in time or circumstantial?*
- *Is architecture school based on technique or art? – Actually on both, but what is the proportion? – or*
- *Is architecture instruction only for the elites?*

*The answers to these questions, which actually have always been our concern, can be reformulated based on a few current phenomena such as:*

- *The European experience of the education cooperation programs in architecture;*
- *The explosion of computer design, which blurs the border between subject matter and information or brings back into discussion the Cartesian spaciousness design way;*
- *Or the fact that the new society imposes for us other necessities: the programs, classic themes partially disappear. The interdisciplinary model, the hybrid, experimental model etc. appear.*

*In the program of the current session there are a few works standing out, which aim to comment:*

- *About a new teaching model,*
- *About “non-formal” education or*
- *Trans-architecture.*

*Essentially a high performance school is not only structured on methods, concepts, programs or strategies. It is developed and comes into prominence through the vocation of the personalities, of the professors actually participating to its evolution, on a path with continuity. We are a small group of architects: teaching staff or professionals wishing to recall the memory and activity of the professor architect GABRIEL CRISTEA, PhD.*

Liantul care ne unește este **facultatea de a admira**, a aprecia, a respecta calitățile de excepție ale mentorului nostru.

Puține sunt momentele în care-ți este oferită posibilitatea prezentării unei personalități de valoare. Într-un astfel de moment, cum este cel reprezentat de această dezbatere, am propus și am îndrăznit să readuc în memoria noastră un cadru didactic important al școlii de arhitectură. De fapt, marea mea șansă a fost aceea a formării și colaborării directe, pe o perioadă, destul de lungă, cu profesorul Gabriel Cristea.

Sunt emoționată în fața acestui dialog postum, în prezența invitaților, colegilor, precum și a tinerelor generații care nu l-au cunoscut.

Îmi amintesc și acum vivacitatea corecturilor sale de la atelier, în anii de studii 4, 5 sau la diplomă. De asemenea, mai târziu, mi-am reluat ucenicia, în calitate de asistent, pe perioada a 6 ani (1980-1986) și mi-am definitivat teza de doctorat tot sub îndrumarea sa. Profesor al institutului nostru pe parcursul a peste 30 de ani, domnul profesor Gabriel Cristea a reprezentat pentru colegi, colaboratori sau studenți **un model cultural aparte**. Dubla sa pasiune, pentru proiectarea de arhitectură și pentru perfecționarea tinerelor generații de studenți, a modelat în timp o personalitate complexă care a participat și la organizarea procesului de învățământ, în calitate de decan al Facultății de arhitectură, pe perioada a două mandate (1981-1989).

Formarea studenților, chiar dacă depinde inițial de talentul și calitățile lor genetice, constituie în timp, un proces lung și dificil. Singura metodă de instruire în arhitectură dezvăluită până în prezent se bazează pe un exercițiu intens de proiectare sau pe vocația dascălilor.

Profesorul Gabriel Cristea a făcut permanent proiectare: lucrări executate, neexecutate, proiecte de concurs etc. Imaginile alăturate vor prezenta o ilustrare succintă/selectivă, a celor mai importante proiecte din activitatea sa.

*The bond is **the ability to admire**, appreciate and respect the exceptional qualities of our mentor.*

*Not many are the moments when you are offered the possibility to present a valuable teacher.*

*In such a moment, during this debate, I proposed and dared to bring back to our memory an important teaching professional of the architecture school. In fact, my big chance was to be trained by and to work directly, for a fairly long period of time with Professor Gabriel Cristea.*

*I am excited about this posthumous dialogue, in the presence of the guests, colleagues and the young generations which did not know him.*

*I remember even now the quickness of his corrections in the workshop, during the 4<sup>th</sup> and 5<sup>th</sup> years of study or for the graduation paper. Later also, I continued the apprenticeship as assistant for a period of 6 years (1980-1986) and I finalized my doctorate thesis under his guidance as well.*

*Being a professor of our institute for over 30 years, the architect Gabriel Cristea, PhD was **a special cultural model** for his colleagues, collaborators or students. His double passion, for architecture design and guidance of multiple student generations has modelled in time a complex personality, who also participated to the organization of the teaching process, as dean, during his two mandates, between 1981 and 1989.*

*Instruction of students, even if initially it depends on talent and genetic qualities, proves to be a long and difficult process. The only instruction method in architecture revealed until now is based on an intense design practice or on teachers' vocation.*

*Professor Gabriel Cristea was permanently involved in design: executed and not executed works, competition projects, etc. The pictures will show a succinct / selective presentation of the most important projects in his activity.*



Este cunoscut în lumea arhitecților un colectiv celebru care a câștigat numeroase concursuri: Gabriel Cristea, Dinu Gheorghiu, Romeo Belea, Constantin Săvescu, urmat după câțiva ani de un alt grup performant de arhitecți, mai tineri: Radu Tănăsioiu, Constantin Dobre, Toma Olteanu și Victor Ivaneș, toți profesori de elită ai școlii noastre.

Activitatea în colectiv este specifică profesiei noastre. Astfel, la lucrările construite, **proiecte de mare amploare**, se remarcă o echipă aproape perfectă: Cezar Lăzărescu, Gabriel Cristea, Dinu Gheorghiu, iar la îndrumarea de atelier, Ascanio Damian și Gabriel Cristea.

În esență, aș dori să subliniez că proiectele/realizările sale vorbesc aproape singure, spre deosebire de cuvintele, comentariile mele modeste și nesemnificative despre un excelent pedagog. S-a bucurat de un talent deosebit pentru arhitectură, o vocație a stilului, a proporției și a inventivității. Era foarte pretențios, cerea foarte mult și de la colaboratori și de la studenți. Ceream mult, în primul rând de la sine.

Uneori se vedea chiar „un creator” – plin de incertitudini și poate chiar foarte frământat sau foarte „chinuit”.

„Pentru creator, a crea înseamnă pur și simplu a ieși din sine... și vrem să ieșim din noi înșine, din cauza unei insuficiențe sau a unei supraabundențe” ne spune Jean Grenier<sup>1</sup>.

Era o adevărată bucurie să urmărești voluptatea cu care sugera și desena spațiile arhitecturale. Pentru mine, imaginea profesorului care distribuia tinerilor, cu multă pasiune, talent și îndrumare, prin numeroase schițe, dar și prin simple gesturi, reprezintă o amintire permanent vie.

*He is known in the world of architects as part of a famous team, who won numerous contests: Gabriel Cristea, Dinu Gheorghiu, Romeo Belea, Constantin Săvescu, followed in a few years by another high performance younger architect group: Radu Tănăsioiu, Constantin Dobre, Toma Olteanu and Victor Ivaneș, all elite professors of our institution.*

*Teamwork is specific in our profession. Thus, regarding the built projects, **large projects**, an almost perfect team is distinguished: Cezar Lăzărescu, Gabriel Cristea, Dinu Gheorghiu, and in workshop guidance – Ascanio Damian and Gabriel Cristea.*

*Essentially I wish to underline that his projects / works speak almost for themselves, better than my modest and insignificant words, my comments about an excellent teacher. He had a special talent for architecture, a vocation of style, proportion and innovation. He was very demanding, asked for a lot from collaborators and students. He firstly asked for a lot from himself.*

*Sometimes he proved to be “a creator” – full of uncertainties and even very torn or very “anguished”.*

*“For a creator, creating means simply coming out of himself ... and we want to come out of ourselves, because of a shortage or a over-abundance” says Jean Grenier<sup>1</sup>*

*It was a real joy to see his delight in suggesting and drawing architectural spaces. This is for me a memory almost permanently vivid, the image of the professor passionately distributing to the young people, talent and guidance, through numerous drawings but also through simple gestures.*

---

<sup>1</sup> Jean Grenier, *Arta și problemele ei*, Editura Meridiane, București, 1974

---

<sup>1</sup> Jean Grenier, *Art and its problems*, Meridiane Publishing House, Bucharest, 1974

Nu era atras de fascinația puterii, ci doar de viziunea generozității. Proiectele sale se materializau spontan, create funcție de inspirația și vocația sa genetică, structurată pe ideile, proporțiile și spiritul arhitecturii moderne.

Din nefericire, profesorul nostru a plecat prematur din școală și la scurt timp și din viață.

Doresc în final, să reproduc o frază, pe care am scris-o de mult, în 1996, în cartea mea, „Arhitectura centrelor culturale moderne” (Editura Tehnică, București, 1997):

„Aduc mulțumiri profesorului meu dintotdeauna, prof. dr. arh. Gabriel Cristea, pentru îndrumările și observațiile făcute pe tot parcursul lucrării, observații pertinente, filtrate prin captivanta sa personalitate creativă, pe tărâmul arhitecturii”.

*He was not attracted by the fascination of power, but only by vision of generosity. His projects were spontaneously materializing, created based on inspiration and genetic vocation, structured on the ideas, proportions and the spirit of modern architecture.*

*Unfortunately, our professor prematurely left the school and shortly also this world.*

*In the end, I wish to reproduce a sentence I have written a long time ago, in 1996, in my book – “Architecture of the modern cultural centres” (Technical Publishing House, Bucharest, 1997):*

*I quote – “I bring thanks to my professor always – Prof. Arch. Gabriel Cristea, PhD for the guidance and observations made during the preparation of my paper, pertinent comments, filtered through his captivating creative personality, in the field of architecture”.*

Scurta mea prezentare lasă o ușă deschisă povestirilor și amintirilor colegilor mei, poate mai inspirate.

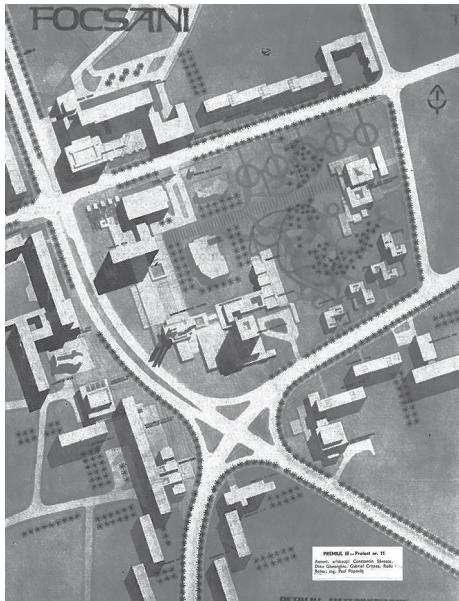
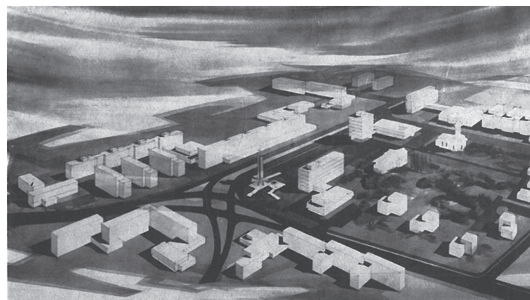
*My short presentation leaves an open door to the stories and the memories, maybe more inspired, of my colleagues.*

Profesorul a format numeroase generații de arhitecți. Așa cum am precizat inițial, noi suntem doar un mic grup care am învățat și i-am apreciat stilul, încercând să-i oferim o șansă de continuitate.

*The professor has instructed numerous generations of architects, we are but a small group, as stated before, who learned and appreciated his style, trying to offer a chance of continuity.*



**PROIECT DE SISTEMATIZARE FOCȘANI, Premiul III /  
URBAN PLANNING DETAIL, Illdr prize, FOCȘANI**



**Autori / Authors :**  
Constantin Săvescu,  
Dinu Gheorghiu,  
Gabriel Cristea,  
Radu Belea,  
Paul Popovăț (ing.)



---

## Adrian SPIRESCU

Mă simt onorat și-mi face mare plăcere să vorbesc despre activitatea unui profesor important al universității noastre. Nu este simplu să încerci să creionezi o personalitate și nici nu vreau să fac acest lucru.

Domnul Gabriel Cristea a fost un profesor și un arhitect de mare talent. Am în gând o imagine din perioada în care i-am fost student domnului Gabriel Cristea, o imagine legată nu atât de atelier, ci legată de cabinetul dânsului, unde profesorul desfășura o activitate intensă.

În acea perioadă, prin asistenți sau colaboratori, școala încerca să remarce studenții cu talent, pe care să-i selecteze, să-i antreneze și în alte activități, nu numai de atelier.

Se ocupau de această „descoperire” arhitectii Dan Teodorescu și Dana Chirvai, asistenții noștri de la atelier, care ne-au invitat în cabinetul profesorului Gabriel Cristea. Acolo am constatat – țin minte și acum – că el lucra, avea o planșetă; nu desena, lucra, pentru că avea teu și echer. Lucra. Nu înțelegeam ce făcea, pentru că era permanent preocupat. Când am intrat noi în acel univers, profesorul era în activitate.

Am observat, pe de altă parte că, mulți arhitecți mai tineri pe atunci – Dan Teodorescu, Dana Chirvai, Daniela Rădulescu, Silvia Vraciu, Tiberiu Boitan și mulți alții, lucrau și ei acolo, în cabinet. L-am întrebat pe Dan Teodorescu: „Ce faceți acolo?” El mi-a răspuns: „Lucrăm la un proiect”. „Ce proiect?”, am întrebat. „Diverse proiecte”, mi-a răspuns. Atunci școala avea numeroase contracte de proiectare. Și acum există o formă de proiectare, CCPEC-ul, dar în acea perioadă se realizau variate studii, proiecte de execuție sau concursuri de arhitectură.

Am constatat, de asemenea, că în afară de ceea ce lucrau, aveau rafturi pline cu cărți, reviste de arhitec-

*I feel honoured and it gives me great pleasure to talk about the activity of an important professor of our university.*

*Mr. Gabriel Cristea was a very talented professor and architect, and it is not easy to try and sketch a personality, nor do I want to do this.*

*I have in mind an image from the time I was a student of Mr. Gabriel Cristea, an image linked not to the workshop, but to his office, where the professor developed an intense activity.*

*In this period of time, through assistants or collaborators, the school is trying to find talented students and select and train them also in other activities, not only in the workshop.*

*This discovery work was carried out by the architects Dan Teodorescu and Dana Chirvai, our workshop assistants, who invited us in the office of Professor Gabriel Cristea. There, and I remember it even now, he was working; he had a board, he was not drawing, he was working with a T-piece and a triangle. We did not understand what he was doing, because he was constantly absorbed. When we entered that universe, the professor was continuously working.*

*We noticed on the other side, that many young architects at the time: Dan Teodorescu, Dana Chirvai, Daniela Rădulescu, Silvia Vraciu, Tiberiu Boitan and others were also working in the office. I asked Dan Teodorescu “what are you doing there?”, and he answered: we are working on a project. “What project?” I asked. Different projects, he answered. Back than school had a lot of design contracts. Presently there is also a form of designing, CCPEC, but at that time there were various studies, execution projects or architecture contests.*

*I also noted that, besides the things they were working on, they had shelves full of architecture books,*

tură, lucru foarte rar atunci. Eu am îndrăznit și l-am rugat pe profesor să-mi împrumute un DOMUS, care avea pe copertă o casă proiectată de una dintre vedetele vremii, Backema; altădată, un l'Architecture d'Aujourd'hui. Mi-a spus: „dar vineri-luni mi le aduci, ai grijă, ca nu cumva să mi le pierzi”. Și vineri le-am adus.

Mi-am amintit astfel, mult timp, această atmosferă activă din cabinetul său de lucru. Nu am conștientizat în perioada de studenție că, de fapt, profesorul Gabriel Cristea avea și o preocupare pentru proiectare.

Treptat, în timp, după numeroase conversații cu profesorul, am înțeles pasiunea sa deosebită pentru arhitectură, exteriorizată printr-o permanentă practică de proiectare.

*magazines, which as rare back then. I ventured and asked the professor to borrow me a DOMUS magazine with a house designed by one of the stars at the time, Backema, on the cover and another time I asked for a l'Architecture d'Aujourd'hui. He said "but bring them back on Friday or Monday and be careful not to misplace them". And on Friday I brought them back.*

*I remembered for a long time this permanent activity in his office. I did not acknowledge during my student years that in fact, Professor Gabriel Cristea was also interested in design.*

*Gradually, after numerous conversations with the professor I realized his great passion for architecture, exteriorized through permanent design practice.*

## **Ion Dan TEODORESCU**

---

Gabriel Cristea a fost unul dintre oamenii cu vocație de model. Înzestrat de la natură cu forță, talent și o mare libertate de gândire, a fost totdeauna o persoană deschisă, spontană, cu simțul umorului și cu soluții firești, logice pentru orice fel de problemă. Aceste calități native și-au găsit expresia în activitatea sa profesională, făcând din Gabriel Cristea un mare arhitect. Inteligența liberă de prejudecăți, simțul proporțiilor și înțelegerea profundă a spațiului, logica și coerența abordărilor, surprinderea esenței, toate au avut ca rezultat expresia arhitecturală caracteristică.

Plăcerea cu care proiecta era transmisibilă, molipsitoare. Eleganța comportamentului, politețea înăscută și respectul cu care-și aborda interlocutorii îi erau recunoscute și răsplătite pe măsură de cei din jur, astfel că orice colaborare cu el devenea eveniment. De altfel, și lucrările asupra cărora și-a pus amprenta s-au constituit ca evenimente, au devenit repere urbane și au fost recompensate cu premii.

*Gabriel Cristea was one of the people with role model vocation. Naturally endowed with force, talent and a great liberty of thinking, he was always an open, spontaneous person, with the sense of humour and logical, fair solutions for any kind of problems. These native qualities were materialized in his professional activity, turning Gabriel Cristea into a great architect.*

*The unprejudiced intelligence, the sense of proportions and the deep understanding of the space, the logic and coherence in the approach, and discovering the essence lead to his characteristic architectural expression.*

*The delight for design was infectious and catching. The elegance of the behaviour, the inherent politeness and the respect shown in approaching the others were recognized and adequately rewarded by the ones around him, so that any collaboration with him became an event. Also the works he contributed to became events and quickly turned into urban landmarks and were rewarded with prizes.*

Aceste calități l-au calificat din plin pentru cariera didactică. Personalitate solară, polariza în jurul său studenți, asistenți și colegi, în egală măsură. Tolerant și înțelegător, prelua cu ușurință orice idee și o conducea spre cea mai bună soluție cu mână sigură și desen rafinat.

Bun coleg, totdeauna îndatoritor, oferea sprijinul celor din preajma sa cu generozitate.

Anii petrecuți în preajma sa au fost ani plini, cu acumulări pe care i le datorez în mare măsură, le apreciez și pentru care îi sunt recunoscător și acum, chiar mai mult, odată cu trecerea anilor. Recent am avut acces la o documentație ilustrată de arhitectul Gabriel Cristea. Este vorba despre o documentare realizată cu prilejul călătoriei efectuate în Italia împreună cu profesorul Horia Maicu la începutul anilor 60. M-a surprins încă o dată suplețea liniei grafice, acuratețea și rigoarea expresiei. Mi-au amintit, cu profundă nostalgie, de corecturile sale de la atelier.

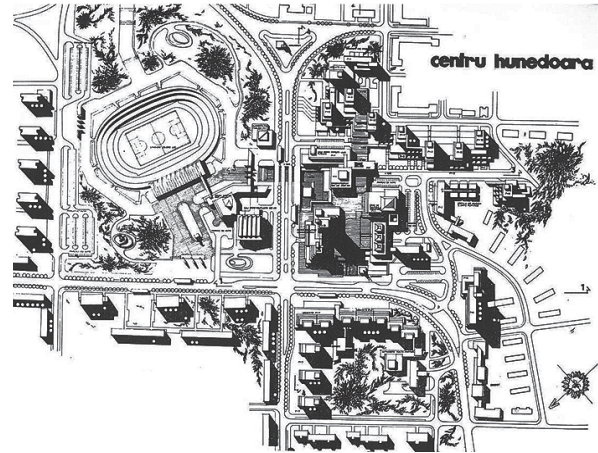
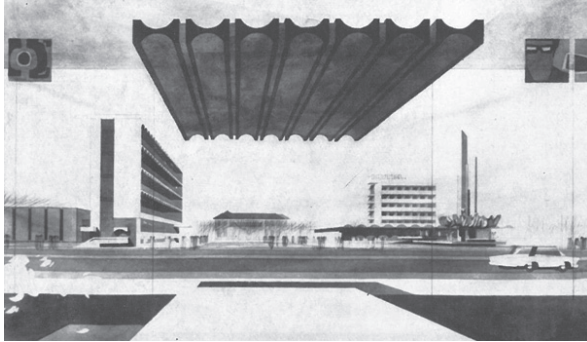
Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” a avut în persoana arhitectului Gabriel Cristea unul dintre cei mai dedicați profesori, care va rămâne un model pentru toți cei care au avut onoarea să-l cunoască și să se formeze sub îndrumarea sa.

*These qualities were more than enough for the teaching career. Being a solar personality he polarized around him students, assistants and colleagues, equally. Tolerant and understanding, he would easily take any idea and drive it to the best solution with a confident hand and refined drawing.*

*A great colleague, always accommodating, he used to generously offer support to all around him.*

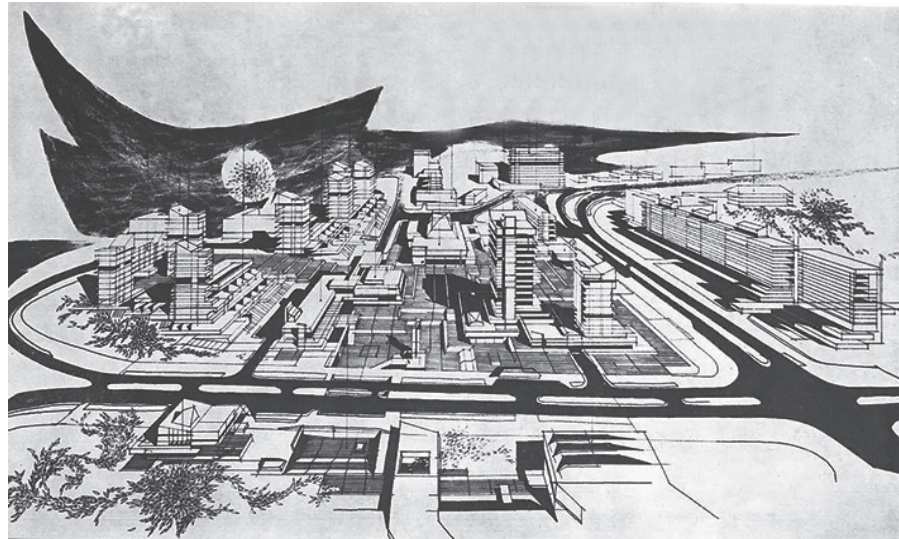
*The years spent near him were full with achievements I largely owe to him, that I appreciate and for which I am grateful even now, more with the passing of the time. Recently I had access to a documentation illustrated by the architect Gabriel Cristea. It's a documentation made with the occasion of the trip in Italy together with Professor Horia Maicu at the beginning of the '60s. The gracefulness of the graphic line, the accuracy and the strictness of the expression surprised me again. I nostalgically remembered his corrections in the workshop.*

*Ion Mincu Architecture Institute had, in the person of the architect Gabriel Cristea, one of the most dedicated professors and will remain a role model for all those who were lucky to know him and to be trained under his guidance.*



**PROIECT DE SISTEMATIZARE HUNEDOARA, Premiul I /  
URBAN PLANNING PROJECT, 1st prize, HUNEDOARA**

**Autori /Authors :** Gabriel Cristea, Dinu Gheorghiu,  
Constantin Săvescu, Gabriel Tureanu,  
ing. drumuri Nicolae Draganovici



## Alexandra CHILIMAN JUVARA

Gabriel Cristea a fost un profesor remarcabil și un mare arhitect. Cred că însușirea care l-a caracterizat a fost inteligența. O inteligență ieșită din comun, astfel încât își făcea meseria cu ușurință și cu plăcere, celelalte calități, talentul, spontaneitatea, carisma, urmând în mod firesc.

Între anii 1971-1976, fiind stagiar, am lucrat în colectivul lui la mai multe proiecte interesante care, fiecare în parte, erau o nouă provocare: Sala polivalentă din București, Ambasada României din China și Ambasada chineză din București, reședința președintelui Tolbert junior al Liberiei la Monrovia, Turnul de televiziune.

Avea darul să găsească cu ușurință cea mai bună soluție pe care o desena cu eleganță și cu un simț deosebit al proporțiilor. Căuta exprimările clare, aparent simple, dar care în realitate erau adevărate opere de artă. Lucra cu plăcere și reușea să coordoneze eficient proiectele cu colegii arhitecți și cu inginerii deopotrivă. Îmi amintesc echipa pe care o făcea cu arhitectul Adrian Panaitescu care desena fațadele și le randa, punând în valoare cele mai mici detalii și momentul în care arhitectul Gabi Cristea îl oprea în fața celei mai bune soluții. Era o prezență luminoasă care polariza în jurul lui pe tinerii săi asistenți.

Avea o politețe înnăscută care se manifesta și în respectul pe care îl purta în mod natural profesorilor cu care lucra în facultate, Cezar Lăzărescu pentru proiectare și Ascanio Damian la atelier. Niciodată nu l-am auzit criticându-i când aceștia nu erau de față și era mereu sincer când judeca un proiect în prezența lor. Datorită inteligenței sale, era lipsit de complexe și astfel avea o anume bunătate în relația cu colegii și cu studenții. La atelier, încerca să ajute studenții pe soluțiile propuse de fiecare în parte, încurajându-i. Era

*Gabriel Cristea was a remarkable professor and a great architect. I think the quality characterizing him was his intelligence. An out of the ordinary intelligence allowed him to do his job easily and with great pleasure, and the other qualities, like talent, spontaneity and charisma, followed naturally.*

*Between 1971 and 1976, as an intern, I worked in his team on many interesting projects, each a new challenge: Polyvalent Hall from Bucharest, the Romanian Embassy in China and the Chinese Embassy in Bucharest, the residence of the president Tolbert junior of Liberia in Monrovia, the Television Tower.*

*He had the gift of easily finding the best solution, and drew it elegantly and with a perfect sense of proportion. He was looking for clear, apparently simple expressions, which in reality were true works of art. He worked with pleasure and succeeded in efficiently coordinating projects with fellow architects and with the engineers. I remember the team he formed with the architect Adrian Panaitescu, who drew the facades and he would show the smallest details and the moment the architect Gabi Cristea would stop him in front of the best solutions. He was a bright presence who would polarize around him his young assistants.*

*He had a native politeness manifested also in the respect naturally shown to the professors he worked with, Cezar Lăzărescu for design and Ascanio Damian in the workshop, at the university. I have never heard him criticizing them when they were not present and he was always honest when assessing a project in their presence. Thanks to his intelligence he was complex-free and had a certain kindness in his relation to the colleagues and the students. In the workshop he tried to help them based on the solutions proposed by every one of them, trying to encourage them. It was extraordinary to see*



extraordinar să urmărești cum, prin desenul lui cu linii clare, care urmărea o gândire logică, contura cea mai bună soluție cu simplitate și rafinament. Un profesor care prin fiecare corectură reușea să transmită esența partiului analizat.

Gabi Cristea era o legendă, legenda echipei care câștiga atunci majoritatea concursurilor de arhitectură. Echipa Gabriel Cristea, Puiu Săvescu, Dinu Gheorghiu, Romeo Belea era invincibilă. Pentru noi era o legendă și marea realizare a tinerilor arhitecți Gabi Cristea, Dinu Gheorghiu și Anca Borgovan care, în colectivul profesorului Cezar Lăzărescu, au proiectat primele ansambluri de arhitectură modernă, abandonând trista arhitectură stalinistă.

Profesorul Gabriel Cristea a fost un mare arhitect, cu calități ieșite din comun, un om unic. Sunt convinsă că are un binemeritat loc în istoria arhitecturii românești datorită realizărilor sale profesionale.

*how his clear line drawing, following logic thinking, outlined the best solution with simplicity and refinement. He was a professor who succeeded to convey through every correction the essence of the analyzed piece.*

*Gabi Cristea was a legend, the legend of the team which at the time won the majority of the architecture contests. The team Gabriel Cristea, Puiu Săvescu, Dinu Gheorghiu and Romeo Belea was invincible. For us he was a legend and the great achievement of the young architects Gabi Cristea, Dinu Gheorghiu and Anca Borgovan, who, in the team of Professor Cezar Lăzărescu have designed the first modern architecture complexes, abandoning the sad Stalinist architecture.*

*Professor Gabriel Cristea was a great, unique architect, with extraordinary qualities, and I am convinced he has a special spot in the history of the Romanian architecture, due to his professional achievements.*

## Lucian GHIȘE

---

Nu există nici un student care să fi intrat în școala noastră pentru că nu a reușit în altă parte (mulți au încercat doi sau trei ani consecutiv, fără să se gândească nici o clipă că ar putea aborda o altă profesie!).

Există o puternică atracție spre această meserie. Impresionantele transformări ale orașelor care aduc permanent imagini noi sau rolul pe care îl are societatea în această profesie, dar și satisfacțiile pe care le oferă, reprezintă doar câteva elemente ale acestei atracții.

Student fiind la începutul anului VI, mi-am pus banala întrebare: „Cine să-mi fie îndrumător de DIPLOMĂ?”. Am ales să continui cu domnul prof. dr. arh. Gabriel Cristea, fiind atras de înaltul său profesionalism, de calitatea sa de deschizător de drumuri pentru arhitectura modernă din țara noastră, dar și de faptul că mă adresam unui cadru didactic cu o bogată

*There is no student to have been admitted in our school just because he/she did not succeed to be admitted somewhere else (any have tried for two or three consecutive years, without thinking for a second they could follow another profession).*

*There is a strong attraction towards this profession. The impressive transformations of the cities permanently bringing new images or the role of the society in this profession, as well as the satisfactions offered are only a few elements of this attraction.*

*As a student at the beginning of the 4<sup>th</sup> year, I asked myself: who should be my graduation paper counselor. I have chosen to continue with Prof. Arch. Gabriel Cristea, PhD, because I was attracted by his high level of professionalism, a pioneer for the modern architecture in our country, but also because I was addressing a professor*

experiență, pentru care transmiterea cunoștințelor către generațiile următoare reprezenta un adevărat crez.

Într-o muncă continuă cu fiecare student în parte, pe durata întregului proiect, profesorul ne-a învățat că, fără IMAGINAȚIE, această meserie își pierde farmecul și că fără FINALITATE în confruntarea cu cerințele reale ar rămâne o disciplină UTOPICĂ.

*with a wide experience, for whom the conveyance of knowledge to future generations was a true creed.*

*Through continuous work with every student, for the duration of the entire project, the professor has taught us that without imagination this profession loses its charm, but without FINALITY in the confrontation with real requirements, it would remain but an UTOPIC subject.*

## Răzvan LUSCOV

Îmi aduc aminte destul de bine. Eram, ca mai toți studenții în general, asta e firescul vârstei, un răzvrătit, un căutător al unor soluții (la atelierul de proiectare) nemaifăcute, nemaiauzite și, bineînțeles, persoane revoluționare, formidabile. Știți despre ce e vorba.

Dar mai era încă ceva: era perioada comunistă și totul în materie de arhitectură românească contemporană părea cu multe trepte mai jos decât cea occidentală. Și, poate, desigur nu în toate cazurile, așa și era. Și asta nu din pricina arhitecților, bineînțeles, ci din cauza sistemului egalitarist, a economiei în construcții etc., suprafețe minimale, o proastă înțelegere a actului arhitectural ce era supus prefabricării etc.

Bineînțeles că noi, studenții, eram cu ochii pe revistele străine, altele decât cele ale blocului comunist. Vreau să spun că eram cu ochii pe foarte puținele exemplare ale acestor reviste care nu mai existau decât din donații din afară, abonamente făcute de unii arhitecți plecați din țară și stabiliți în străinătate, reviste ce se găseau la biblioteca UAR, unde eu aveam acces cu ajutorul legitimației tatălui meu, membru UAR. Alte reviste mai existau pe la unul, pe la altul, venite cu ajutorul rudelor, etc. Cam asta era situația în care percepeam noi arhitectura în anul IV, când, la atelierul profesorului Gabriel Cristea – asistenții dânsului fiind Daniela Rădulescu și Dan Teodorescu –, am primit ca temă de proiectare un hotel.

*I remember pretty well. I was, like most of students – naturally at that age – rebellious, searching for solutions (in the design workshop) never tried before, unheard of and searching for revolutionary, formidable persons. You know what I mean!*

*But there was something else too: in the communist era, everything in architecture seemed lower and poorer than in the west. And maybe it really was like this, of course not in all cases. This was of course not the fault of the architects, but the egalitarian system, the frugality in the construction field, the small surfaces, a poor understanding of the architectural act limited by precast building materials, etc.*

*We, the students were always following foreign magazines, the ones not belonging to the communist countries. What I mean to say is that we were keeping an eye on the very few copies of those magazines available only through donations from outside the country, subscriptions made by some architects living abroad, magazines found in UAR library where I had access thanks to my father's ID, member of UAR. There were other magazines from students' relatives for example. This was the way we perceived architecture in the 4<sup>th</sup> year, when the workshop of Professor Gabriel Cristea, with his assistants being Arch. Daniela Rădulescu and Arch. Dan Teodorescu, received as design project a hotel.*

Din acele reviste afluam și eram cu toții cuceriți de proiectele americanului Portman, caracterizate de un atrium central ce se extindea pe toată înălțimea hotelului, piesă centrală de reprezentare și spectacol.

Eu m-am gândit atunci că acest atrium, în loc să fie vertical, putea fi orizontal. O stradă acoperită la parter, având magazine, restaurante, iar la etaje, cursivele camerelor de cazare.

Eram încântat, am pus la scară, am desenat perspective, etc. Țin minte cât de supărat am fost pe domnul Gabriel Cristea atunci când mi-a desființat soluția pe motive de economie datorate atriumului ce trebuie încălzit iarna, climatizat vara...(bineînțeles, acesta având un luminator). Am început proiectarea unui hotel compact, dublu tract, ca la carte. Bineînțeles că nu știam să-l facem nici pe acela.

După absolvire (în 1989), la doar câteva săptămâni, am primit de la vărul meu din SUA, arh. Dan Ionescu, niște reviste americane de arhitectură, *Progressive Architecture*.

Răsfoindu-le, găsesc într-una dintre ele un articol întreg despre problemele financiare pe care le ridică asemenea atriumuri și reflectarea lor în prețurile camerelor. Se căutau noi soluții care să rezolve problema destul de importantă a acestui gen de rezolvări (de tip Portman).

Am vrut în clipele acelea să nu fi găsit acest articol. Îmi doream ca eu să fi avut dreptate și nu domnul Cristea. Asta atunci, în prima clipă.

Apoi, de-a lungul anilor, mi-am dat seama cât de nedrepti am fost noi, unii dintre noi, cu marii noștri profesori.

Iertare, domnilor profesori!

Iertare, domnule Gabi Cristea!

*From the magazines we learned about and we were all subdued by the projects of the American Portman, characterized through a central atrium, extended throughout the entire height of the hotel, the central piece of the representation and the show.*

*I thought then that this atrium, instead of being vertical, could have been horizontal. A street covered on the ground floor, with shops, restaurants and higher the accommodation rooms.*

*I was delighted, I put it on scale, draw perspectives, etc. I remember how upset I was that Mr. Gabriel Cristea, when he killed my solution out of economic reasons, because the atrium was supposed to be heated in the winter, air conditioned in the summer ... (since it had a skylight). I began designing a compact hotel, by the book. Of course I did not even know how to do that one either.*

*A few weeks after the graduation (in 1989) I received from my cousin in the US, Arch. Dan Ionescu, a few American magazines – Progressive Architecture.*

*When reading them I found in one of them an entire article about the financial problems such an atrium raises and their reflection in the rates of the rooms. New solutions were searched in order to solve this rather important issue of this type of solution (Portman type).*

*I wished then I did not find this article. I wished I was right and not Mister Cristea. That was in the first moment. Later, over the years I realized how unfair some of us were with our great professors.*

*Forgive us, professors!*

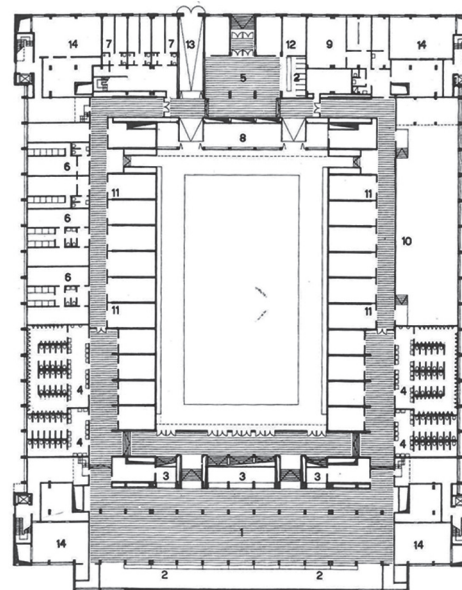
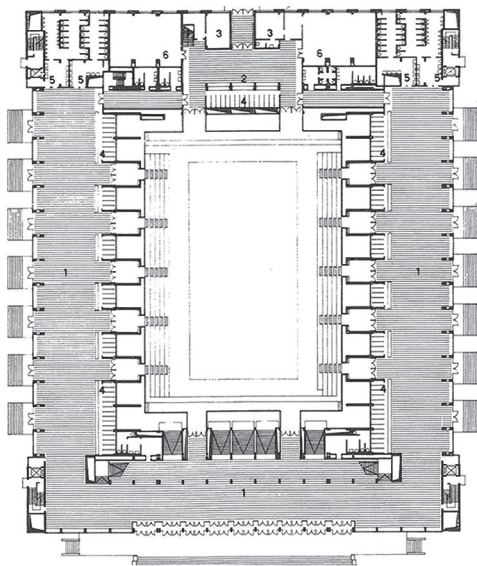
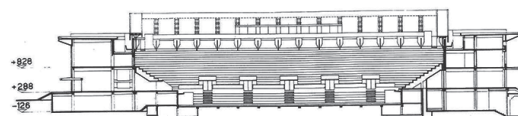
*Forgive me Mr. Gabi Cristea!*





**SALA POLIVALENTĂ, BUCUREȘTI /  
POLYVALENT HALL, BUCHAREST.**

**Autor /Author:** Cezar Lăzărescu, Gabriel Cristea,  
Nicolae Laszlo (ing.), Constantin Pavelescu (ing.)



**Scrisoare către un mare profesor / Letter to a Great Professor**

Am încercat să scriu o scrisoare. O scrisoare către cel care a fost arhitectul, profesorul, OMUL, care și-a petrecut cea mai mare parte a existenței la Institutul de Arhitectură „Ion Mincu”, astăzi Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” București.

Ca tânără arhitectă beneficiară a uneia din cele 5 repartiții în București, venind cu o scrisoare de recomandare din partea celui ce mi-a fost profesor și mentor, prof. dr. arh. academician Octav Doicescu, am deschis, cu timiditatea începutului, o ușă. Era la etajul 2 al Facultății de Arhitectură: Colectiv prof. dr. arh. C. Lăzărescu, rectorul de atunci al Institutului de Arhitectură „Ion Mincu”.

Cu o figură zâmbitoare ne-a primit cel ce coordona întreaga activitate a colectivului, domnul prof. dr. arh. Gabriel Cristea, un personaj căruia toată lumea, inclusiv studenții lui, îi spunea „Gabi” atunci când vorbeau între ei. Acest lucru definea relația pe care o stabilea cu fiecare. Unii dintre ei l-au cunoscut mai bine, alții nu l-au cunoscut deloc. Prin aceste rânduri doresc să reamintesc actualelor generații cum a fost ca profesor, ca arhitect și, nu în ultimul rând, ca OM: plin de talent, de curaj, de dăruire pentru munca lui și pentru frumos, un om de o mare generozitate, de la care am avut nespuse multe de învățat.

Colectivul era mic și tânăr (Adrian Panaitescu, Nora Lăzărescu, Alexandra Chiliman, Anca Pavlu, Dan Postelnicu), la care m-am alăturat și eu, alături de tânărul și talentatul șef de lucrări de atunci Zoltan Takacs.

Lucrările mari și multe; cu o sumedenie de probleme:

- Aeroportul Internațional Otopeni;
- Sala Polivalentă – București (6000 locuri);
- Ambasada Chinei la București;
- Ambasada Coreei la București;
- Ambasada României la Beijing;

*I tried to write a letter. A letter to the one who was the architect, the professor, the HUMAN BEING who spent most of his existence within “Ion Mincu” Institute of Architecture, today “Ion Mincu” University of Architecture and Urban Planning, Bucharest.*

*As a young architect benefiting from one of the five repartitions in Bucharest, coming with a recommendation letter from the one who was my professor and mentor ... Prof. Arch. Academician Octav Doicescu, PhD, I opened with the timidity of the beginning a door. It was the 2<sup>nd</sup> floor of the Department of Architecture – the team of Prof. Arch. C. Lăzărescu, PhD, the rector of “Ion Mincu” Institute of Architecture back then.*

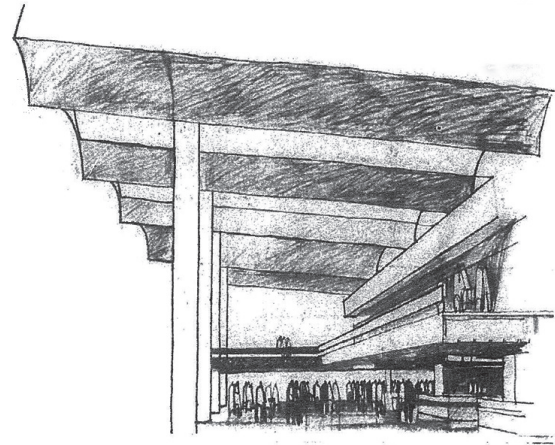
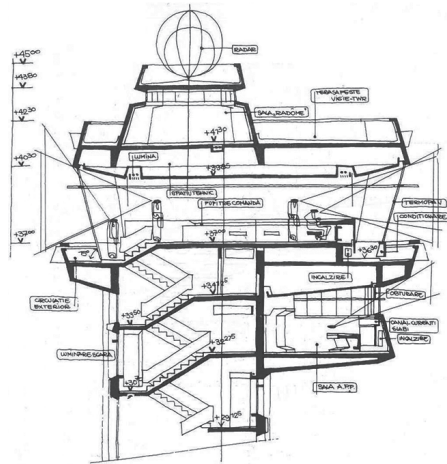
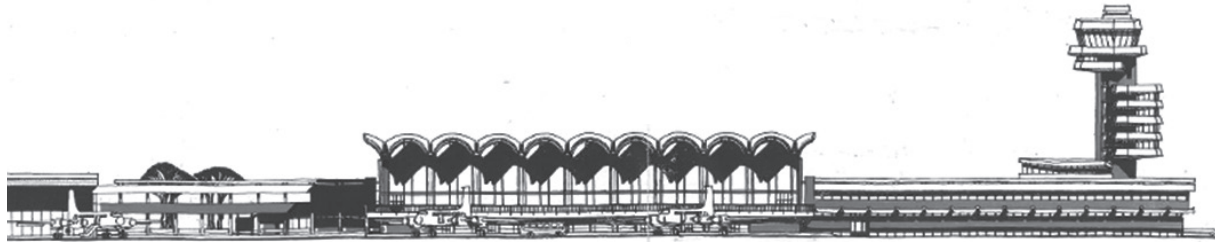
*A smiling face received us the person coordinating the entire activity of the team, and that was Prof. Arch. Gabriel Cristea.*

*A character that everybody, even his students when speaking to each other, called “Gabi”. This was defining the relationship he had with everybody. Some of them knew him better. Others did not know him at all. Through these lines I would like to remind the present generations how he was as a professor, as an architect and as a HUMAN BEING: full of talent, courage, dedication for his work and for the aesthetic, a person of great generosity, from whom I had a lot to learn.*

*The team was small and young (Adrian Panaitescu, Nora Lăzărescu, Alexandra Chiliman, Anca Pavlu, Dan Postelnicu, and then I came along, together with the young and talented lecturer Zoltan Takacs).*

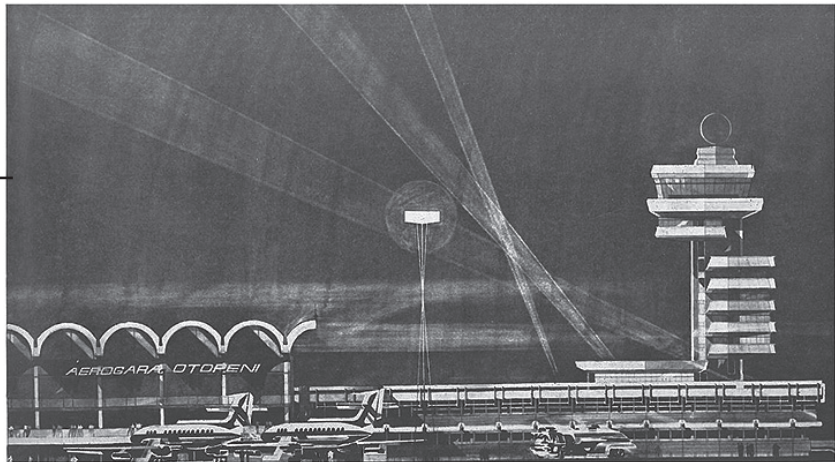
*Many and big projects, with a lot of problems:*

- Otopeni International Airport;
- Polyvalent Hall – Bucharest (6,000 seats);
- Chinese Embassy in Bucharest;
- Korean Embassy in Bucharest;
- Romanian Embassy in Beijing;



**AEROPORTUL INTERNAȚIONAL  
OTOPENI, BUCUREȘTI /  
OTOPENI INTERNATIONAL  
AIRPORT, BUCHAREST**

Autor /Author : Cezar Lăzărescu -  
laureat al Premiului de Stat, Gabriel  
Cristea, Dinu Gheorghiu



Se lucra neîntrerupt aproape 12 ore pe zi. Nu am să uit niciodată ziua când cu o planșă mare cât cabinetul în care lucram, puneam loc de loc și nu ajungeam la cele 6000 de locuri ale Sălii Polivalente. Avea răbdare cu noi cei tineri. Alături de Cezar Lăzărescu și inginerii Lazăr Dorin și Ghiță Gheorghiu ne ajuta să rezolvăm detalii grele. Eram atât de preocupați, încât Alexandra Chiliman, deși era însărcinată, lucra neîntrerupt, detaliu după detaliu. Erau soluții ce se rezolvau într-o noapte. Am fost pe șantier în China. Am căpătat o experiență pe care i-o datorez în mare parte domniei sale.

A coordonat și participat la foarte multe lucrări de arhitectură și urbanism. A fost profesor la Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”. Orele petrecute la atelierul de arhitectură alături de mai tinerii și talentații colaboratori, Daniela Rădulescu și Dan Teodorescu, erau adevărate lecții de teorie și practică la un loc, de înalt profesionalism.

Amintesc lucrările de o amploare deosebită:

- palatul Parlamentului din Khartoum;
- Institutul de construcții – Facultatea de hidrotehnică;
- Vilele pentru președintele Liberiei sau cele de pe litoralul românesc;
- Turnul de televiziune București;
- Stațiile de metrou (signalistică);
- Sala de spectacol – Ambasada Franței;
- Biblioteca națională.

La acestea se adaugă și alte numeroase lucrări pe litoral, studii și proiecte de „sistematizare”, proiecte la care noi toți am participat, am lucrat, am învățat zi de zi de la dânsul, cel ce lucra alături de noi, încercând să ne corecteze din mers stângăciile inerente începutului.

Am obținut, alături de dânsul, numeroase premii ale Uniunii Arhitecților. Am lucrat la mari și complexe concursuri internaționale. Îi mulțumim!

*The working hours were 12 hours a day uninterrupted. I will never forget the day when, with a board big as the office we were working in, we were trying to arrange 6 000 seats in the Polyvalent Hall and couldn't manage it. He had patience with us, the young ones. Together with Cezar Lăzărescu and the engineers Lazăr Dorin and Ghiță Gheorghiu he helped us solve the issues. We were so busy that Alexandra Chiliman, although pregnant, was working continuously, detail after detail. There were solutions found in one night. We were on the construction site in China. I gathered experience I mainly owe him.*

*He coordinated and participated in many architecture and urban planning projects. He was a professor of “Ion Mincu” University of Architecture and Urban Planning. The hours spent in the architecture workshop together with the younger and talented collaborators Arch. Daniela Rădulescu, PhD and Arch. Dan Teodorescu, PhD were true theory and practice lessons combined, of high professionalism.*

*The large works I remember were:*

- *The Palace of the Parliament in Khartoum;*
- *Construction Institute – Faculty of Hydrotechnics;*
- *The Villas for the Liberia president or the ones on the Romanian seaside;*
- *The Television Tower in Bucharest;*
- *The Subway Stations (signage);*
- *The Performance Hall – French Embassy;*
- *The National Library*

*To all these we can add numerous works, studies and urban planning projects located on the shore of Black Sea we all took part in, worked for, learned every day from him, who worked besides us, trying to correct on the go the clumsiness of the beginners we were.*

*We obtained with him many awards from the Architects' Association. We worked within important and complex international contests. We thank him for that!*



Mulți dintre foștii săi studenți au devenit la rândul lor profesori, arhitecți de renume, modelatori de gândire în arhitectură: Alexandra Chiliman, Luminița Ruva, Dana și Adrian Spirescu, Anca Miștorică, Radu Meliță, Daniela Mirea și mulți alții cărora ne alăturăm și noi: Dan Teodorescu, Daniela Rădulescu, Dana Chirvai. Vă mulțumim, domnule profesor!

Vreau să închei cu gândurile profesorului dr. arh. Emil Barbu Popescu: „O viață în arhitectură înseamnă foarte mult. Înseamnă forță și devotament împins până la sacrificiu, putere de muncă și credință în idealurile proprii, curaj și talent pentru a clădi o operă care să reziste vremurilor prin calitate, împotriva tuturor atitudinilor și curentelor”:<sup>2</sup>

---

2 Ileana Lăzărescu, Georgeta Gabrea, *Vise în piatră*, Ed. Capitel, 2003

*Many of your former students have become professors, renowned architects, modellers of the architectural thinking: Alexandra Chiliman, Luminița Ruva, Dana and Adrian Spirescu, Anca Miștorică, Radu Meliță, Daniela Mirea and many others, including us Dan Teodorescu, Daniela Rădulescu, Dana Chirvai. Thank you, dear professor!*

*I want to close with the thoughts of the professor arch. Emil Barbu Popescu, PhD: “A life in architecture means a lot. It means force and devotion pushed to sacrifice, work power and faith in the own ideals, courage and talent for building a creation which can last in time through its quality, against all attitudes and currents”:<sup>2</sup>*

---

2 Ileana Lăzărescu, Georgeta Gabrea, *Vise în piatră*, Ed. Capitel, 2003

## **Bibliografie / Bibliography**

- GRENIER, Jean, *Arta și problemele ei*, Editura Meridiane, București, 1974  
RĂDULESCU, Daniela, *Arhitectura centrelor culturale*, Editura Tehnică, 1997  
LĂZĂRESCU, Ileana, GABREA, Georgeta, *Vise în piatră*, Editura Capitel, 2003  
Revista Arhitectura nr. 5/1975, *Premiile Uniunii Arhitecților 197*, pag. 9  
Idem, nr. 5/1974, *Palatul Sporturilor și Culturii*, pag. 9-19  
Revista Arhitectura nr. 5/1972, *75 de ani de învățământ de arhitectură*, pag. 3-18  
Idem, nr. 4/1971, *Concurs – Sistemizarea Centrului civic al municipiului Hunedoara*, pag. 58-59  
Idem, nr. 3/1970, *Aeroportul internațional București Otopeni*, pag. 38-75  
Idem, nr. 3/1969, *Concurs de idei pentru noua stațiune maritimă Midia*, pag. 40-46  
Idem, nr. 3/1968, *Aerogara internațională Otopeni*, pag. 25-35  
Idem, nr. 6/1967, *Concurs pentru sistemizarea Pieței Unirii din Focșani*, pag. 30-40  
Idem, nr. 1/1965, *Concurs pentru sistemizarea unui cartier de locuit*, pag. 33-37